
STSJ de Catalunya de 2 de febrer de 2006, recurs 90/2003

El règim estatutari dels funcionaris públic implica la seva submissió a les vicissituds de les RLLT (accés al text de la sentència)

Després de recordar que la jurisprudència del TS equipara les RLLT a les disposicions de caràcter general únicament a efectes processals, essent la seva naturalesa la d'un acte administratiu, s'analitza si un funcionari pot oposar drets adquirits davant d'una modificació de la RLLT.

El Tribunal argumenta que el règim estatutari dels funcionaris públics comporta la seva submissió a les normes jurídiques que regulen els seus drets i obligacions en cada període de temps en què estigui viva la seva relació funcional, sense que es pugui mantenir, en principi, que el règim estatutari ha de mantenir-se idèntic en el futur.

Les RLLT, en tant que instrument per mitjà del qual les administracions públiques organitzen els seus propis serveis per a un millor desenvolupament de les seves competències, entren en l'àmbit de la discrecionalitat administrativa i el seu exercici no suposa el manteniment de drets retributius sinó que es percebrà el que correspongui al nou lloc.

La normativa no configura les RLLT com un sistema d'adquisició de drets, sinó que estableix la submissió al règim normatiu que sigui d'aplicació en cada moment, que naturalment serà mutable.